

Auteur(s): Jan Saveyn (red.)
Titel: Leerlingen evalueren in de basisschool
Uitgeverij: Plantyn
Plaats: Mechelen
Jaar: 2007
Pagina's: 289
ISBN-13: 978-90-301-9274-9

Evalueren en rapporteren. Wie in het onderwijs staat heeft er mee te maken. De juf in het eerste kleuterklasje die merkt dat de ontwikkeling van één van haar kinderen ver achterop loopt op de ontwikkeling van de andere kinderen is er mee bezig. De leerkracht uit het zesde leerjaar die een objectieve test taalbeschouwing afneemt, eveneens. Toch zijn ze beiden op een ander niveau bezig. De kleuterjuf komt tot bepaalde bevindingen door observatie. Haar aanvoelen van..., haar vergelijken met... is een manier van zachte evaluatie. De leerkracht in het zesde leerjaar is met het afnemen van een test taalbeschouwing bezig met een harde evaluatie.

Belangrijk bij elke vorm van evaluatie is de communicatie achteraf. Je moet verslag uitbrengen over jouw bevindingen. Dit laatste is niet altijd even gemakkelijk. Zeker niet als je moet verslag uitbrengen aan het kind zelf of zijn ouders. Als we immers handelingsgericht willen werken, moeten we één van de uitgangspunten onderschrijven, namelijk dat het samenwerken met ouders en kind cruciaal is.

De auteurs van het boek *Leerlingen evalueren in de basisschool* hebben zich over deze twee belangrijke onderwijsthema's gebogen. Ze proberen vanuit de eigenheid van het kleuteronderwijs enerzijds en de verschillende schoolvakken uit het lager onderwijs anderzijds deze thema's uit te werken. Hoewel ze niet altijd hetzelfde stramien volgen, worden in elk hoofdstuk nagenoeg dezelfde aspecten behandeld. Centraal staan telkens de volgende vragen:

- Hoe verzamelen we als leerkrachten basisonderwijs betrouwbare gegevens over wat de leerlingen kennen, kunnen en zijn?
- Hoe komen we op basis van die gegevens tot een correcte en realistische beoordeling?
- Hoe kunnen we leerlingen hiermee vooruit helpen?
- Welke rol kan het rapporteren vervullen?
- Waar staat de leerling in dit proces?

In het inleidende hoofdstuk wordt het algemene kader uitvoerig geschetst. Wat wordt er geëvalueerd? Welke soorten evaluatie zijn? Hoe wordt er geëvalueerd? Wordt iedereen op dezelfde manier geëvalueerd? Op deze en nog andere vragen wordt er een antwoord geformuleerd. Elke evaluatie heeft maar zin als men er iets mee doet. Dat is de duidelijke boodschap die in dit hoofdstuk gegeven wordt. Rapporteren en zorgverbreding nemen hier een belangrijke plaats in. Bij dit alles is het belangrijk dat de school zich een visie ontwikkelt over hoe ze de leerlingen wil evalueren.

In de volgende hoofdstukken bekijkt men de evaluatie door de bril van de kleuterschool en deze van de verschillende schoolse domeinen. Naast taal, wiskunde en Frans komen ook de bewegingsopvoeding, de muzische opvoeding, de wereldoriëntatie en de godsdienstige en levensbeschouwelijke opvoeding aan bod. Heel wat concrete voorbeelden verduidelijken telkens de visie van de schrijver. Dit maakt de inhoud voor iedereen zoveel duidelijker, maar vooral ook veel toegankelijker.

Het hoofdstuk dat mij het meeste aansprak was dat over de leerlingenevaluatie in Wiskunde. Dit hoofdstuk toont zeer sterk aan hoe een goede evaluatie van wiskunde er uit kan zien. Zeker het stuk over de kenmerken van een goede wiskunde-evaluatie zou door iedereen moeten gelezen worden. De link naar de domeinoverschrijdende doelen is daar nooit veraf. Het gebruik van een portfolio als getuige van (en bron voor) het reflecteren van leerlingen over de eigen kennis en kunde is hier het beste uitgewerkt.

[2007-06-26]